

[Ragnhild Andersen.]

lidt, særlig når man tager i betragtning, at folketinget i denne vinter har afslået at gennemføre en almindelig forhøjelse af invalide- og folkepensionens grundbeløb. Vi finder derfor, at man i det mindste burde imødekomme De samvirkende Invalideorganisationers ønske om en 50 pct.s forhøjelse af invaliditetstillægget. Det vil en gennemførelse af vort ændringsforslag betyde.

Vort ændringsforslag nr. 2 angår arbejdsgivernes bidrag til invalideforsikringen. Det fremgår af aktstykkerne, at arbejdsgiverbidraget er faldet fra i 1946-47 at være ca. 10 pct. af de samlede invalideudgifter til nu kun at udgøre knap 5 pct. af disse. Vi finder, det er en for lille andel, arbejdsgiverne yder hertil, og har derfor foreslået, at de i stedet for de 14 kr. 25 øre, de nu skal betale i årsbidrag for hver helårsbeskæftiget arbejder, skal yde det dobbelte, nemlig 28 kr. 50 øre, det vil sige, at arbejdsgivernes procentvise andel i invalideforsikringsomkostningerne vil blive den samme som i 1946-47.

Det tredje ændringsforslag angår invalide- og folkepensionsbidraget eller den skat, befolkningen vil komme til at betale til invalide- og folkepensionen, når dette lovforslag er vedtaget. Dette bidrag er foreslået forøjet til $1\frac{1}{4}$ pct. af den skattepligtige indkomst, idet $\frac{1}{5}$ heraf skal gå til invalideforsikringen. Vi mener, som vi har sagt såvel ved første som ved anden behandling, at 1 pct. i alt måtte være nok. Vi stemte jo som bekendt i sin tid imod, at man skulle betale 1 pct. i folkepensionsbidrag, idet vi fandt det urimeligt at give folkepension til alle 67-årige uanset nok så høj indkomst. Den kommunistiske gruppe er stadig af samme opfattelse og opfordrer derfor til, at man i hvert fald lader bidraget forblive 1 pct., således som det er i dag. Der vil i så fald blive en mindre andel til selve invalideforsikringen, men dette vil delvis blive modvirket ved den forhøjelse af arbejdsgiverbidraget, som vi foreslået.

Jeg skal med disse bemærkninger opfordre folketingets medlemmer til at stemme for vore ændringsforslag. Jeg vil gerne tilføje om selve lovforslaget, at vi naturligvis vil stemme for det, da det sine mangler til trods indeholder betydningsfulde fremskridt først og fremmest for de invaliderede.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af Ragnhild Andersen m. fl. (se sp. 5922)

forkastedes med 108 stemmer mod 5; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 uden for tillægsbetænkningen af Ragnhild Andersen m. fl. (se sp. 5922)

forkastedes med 109 stemmer mod 5; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 uden for tillægsbetænkningen af Ragnhild Andersen m. fl. (se sp. 5922)

forkastedes med 109 stemmer mod 5; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Søren Andersen: Mit parti stillede ved anden behandling sammen med det konservative folkeparti ændringsforslag ud fra et principielt synspunkt, idet vi for invalideforsikringens vedkommende ønskede en forsikringsmæssig islæt fastholdt, og vi har naturligvis ikke ændret synspunkt siden da. Det skal imidlertid stå fast for historien, at det var de radikale og retsforbundet, der for en tilsyneladende besparelse på administrationen på 2,6 mill. kr. svigtede et princip — et princip, som også har været deres, og som vi nok stadig væk skal høre dem tolke på en række områder, når vi kommer ud til møderne — på et område, der hidtil har haft en rimelig forsikringsmæssig islæt, og hvor det havde været sundt fremdele at fastholde dette princip.

Vi har imidlertid ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at vi ønskede at være med til at forbedre invalidernes kår; vi har loyalt medvirket hertil, vi er i udvalget kommet til et fælles resultat med hensyn til ydelserne, og af disse grunde vil vi anbefale lovforslaget og stemme for det.